מסורת השס

והשקיף. תמצ לזכור לותה לשון סוכה כדמתרגמינן ויצקף ותסתכי (בראשית יט): כשעה מעיקרו. ושב מרמעתו, פעמים שחוזר ועושה לעצמו: הוא יגלי. שמניעו בקילוסין (פ"ג דף סו:) שהרג תכמי ישראל: יגלי רשע מעיקרו. ועושה לדיק וחזר לרשעתו: לתמחיל בה. התחיל לותרה ועשה כתמניעיתה: תורה אור

והשקיף בה שתים ושלש שעות ולא העלוהו והאמר רב יהודה אמר רב אמא לא העלוהו. כתמוד קול ס' לותו: שכעה קולות. כמזמור קול ס' על המים (תהלים כט): שתמרה תנס. בפרשת עלן לבי (ס"ת ג): כ"ך רעמות. בפרשת ויעמוד שלמה (מלכים ח ח) רגס תפלה תמנה כלהון כ"ך לישה: ביומא דרחמי. שהוא לבקש רחמים שדבקו שעריס זה בזה ולא היו יכולין לפתוח מניחין להכניס לרון לבית הקדשים כדאמרי' בסומה דף ה' ע"ב): מעין כל ברכה. לומר בקולר ומבדך על כל לחם ולחם: הביאנו. ולתו מבדך אלא סומה תפלה בכל הברכות שבין שלש רחשונות לשלש לחרונות בביאנו בנגד לחם חוק ומול לם לבצנו בנגד הסיבנו לשלות לנו בנגד סלח לנו להיות נלולים בנגד גאולה וכן כולם: בעלום מרבך. לשון עוה כמו בעלום דשת ירבילני (תהלים כג) והוא בנגד ברכת השנים: והחותים על לעתך. העובריס על דבריך: ישפטו. בנגד לדקה ומשפט. לשלם תחב והחותים במשפט על לעתך ישפטו השיבה ללמדם לשפוט כדבריך וכן עיקר נרלה לי וכן בס"ג: לייט עלה תבעי. לפי שמדלג הברכות וכולן בברכה לחת: כל השנה מי עבדינן כרבי עקיבא. כלומר כשהוא מתפללין י"ח שלמות מי עבדינן כר' עקיבא לומר ברכה רביעית בפני עלמה דהשתא כשמתפללין הביאנו נעביד כותיה: שבע תקון. שלש רחשונות ושלש לחרונות והביאנו: ונכללה. להבדלה: מכלל. בחוך הביאנו למדך שהוא כולה בחונן הדעת ויליתר "הביאנו ה' לחכמה מאתך בין קדש לחול לדעת דרכיך: לחקיך. לעשות: בחחלת. התפלה יכול לדס לכוין לעשו יותר מן הלחלת: נבורות. גשמים. שזכירה בעלמה היא לפיכך מחזירין לותו שחיבה תפלה שיכול לאומרה בשומע תפלה: ביחיד. מחזירין לותו: בלבור. יחיד המתפלל עס הלבור: דלכבר קודם ע"ת. מין מחזירין לותו שיכול לאומרה בשומע תפלה:

מחטוים

ר' אליעזר אומר בהודאה *אמו כל השנה כולה מי עבדינן כר' עקיבא דהשתא נמי נעביד כל השנה כולה מאי טעמא לא עבדינן כר"ע- תמני סרי תקון תשסרי לא תקון הבא נמי שבע תקון תמני לא תקון מתקיף לה מר זוטרא ונכללה מכלל "הביאנו ה' אלהינו המבדיל בין קדש לחול? קשיא: אמר רב ביבי בר אביי כל השנה כולה מתפלל אדם הביאנו חוץ מימות הגשמים מפני שצריך לומר שאלה בברכת השנים מתקיף לה מר זוטרא ונכללה מכלל "ודשננו בנאות ארצך ותן טל ומטר? אתי לאטרודי אי הכי הבדלה בחונן הדעת נמי אתי לאטרודי? אמרי התם כיון דאתיא בתחלת צלותא לא ממריד הכא כיון דאתיא באמצע צלותא ממריד, מתקיף לה רב אשי ונימרה בשומע תפלה ר"א תנחום אמר רב אסי "מעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים מחזירין אותו, שאלה בברכת השנים אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה בשומע תפלה והבדלה בחונן הדעת אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה על הכוס? מיתיבי *מעה ולא הזכיר גבורות גשמים בתחיית המתים מחזירין אותו שאלה "בברכת השנים מחזירין אותו, והבדלה "בחונן הדעת אין מחזירין אותו מפני שיכול לאומרה על הכוס בשלמא בשומע תפלה, מפני ששומע משליח צבור מבעי ליה? אלא אידי ואידי ביחיד ולא קשיא "הא דאמר קודם שומע תפלה הא

ר' אליעזר אומר בהודאה. מקור לדבריו מן הכתוב: ויהי כאשר כלה משה לכתב את התורה האלה על ספר עד תמם: ונכללה. מן הכתוב: ויהי כאשר כלה משה לכתב את התורה האלה על ספר עד תמם: ומה תלמיד שלא שנה אלא דבר אחד מן התורה כתב הכתוב שיכלה ספרו, רבו שלמד תורה כולה על אחת כמה וכמה שיכלה ספרו. ומה תלמיד שלא שנה אלא דבר אחד מן התורה כתב הכתוב שיכלה ספרו, רבו שלמד תורה כולה על אחת כמה וכמה שיכלה ספרו.

הגהות הב"ח

(ה) תוס' ד"ה ליים וסו' במכילתין. ג"כ לעיל בפ"ק דף ג' וע"ש בתוס' ד"ה היה לך: (ב) ר"ח מפני וכו' ליים דווקא בשסק התפלל אבל בוודאי התפלל תוקמינן:

רב נסים גאון

הגי כ"ד דתעניתא כנגד מי אמר ר' חלבו כנגד כ"ד תנות שאמר שלמה.הא מילתא פרשוה בתלמוד ארץ ישראל בפירקין ובפרק ב' דתעניות (הלכה ג) ר' חלבו ור' שמואל בנגד כ"ד פעמים הנה תפלה תתנה שבתובים ואית בגבורא בפ' משקין בית השלחין (מועד קטן דף ט) ובפרק כל ישראל יש להם חלק (דף קו) בשעה שבנה שלמה את בית המקדש ובקש להכנים ארון לבית קדש הקדשים דבקו שערים זה בזה אמר כ"ד תנות טו:

הגהות הגר"א

[ה] פרס נקרא לתה תענית . ג"כ כי לתה טונה בכל מו' . גי' ריי"ף ורלב"ם ושיין במב"ם :

מן א ב מיי' פ"י מכל' תפלה הל' ג סמג עשין יט טוש"ע או"ח סי' קכיו סעיף ג :
מח ג ד ה מיי' פ"ג שם הל' ג ד סמג שם טוש"ע או"ח סימן קי סעיף ג :
מט ו מיי' פ"י שם הל' ח סמג שם טוש"ע או"ח סי' קיד סעיף ה : נ ז מיי' שם הלכה ף סמג שם טוש"ע או"ח סי' קיו סעיף ד : נא ח מיי' שם הל' יד סמג שם טוש"ע או"ח סימן רלד סעיף ג : נב ם מיי' שם הל' ף סמג שם טוש"ע או"ח סימן ק"ו סעיף ה :

ליית עלה לחכיי לחמן דמלי הביאנו. והכי ק"ל ויש ספרים דמסיק ה"מ במתח אבל בדרך ארי כדמסמע במכילתין (ה)

נגבי רבי יוסי וכו':

ונכללה בהביאנו. והא דלתריכן בפ"ק דברכות (דף ח:) כל השנה כולה מתפלל אדם י"ח חוץ ממוצאי יה"כ מפני טורח לבור מפני התענית וי"ל שמתפללים י"ח שלימות מפני שלימות מפני שכ"ל הבדלה בחונן הדעת", ומיהו לחתי לח פריך ונכללה בהביאנו וי"ל דלח דמי, דהתם כל השנה כולה מתפלל י"ח וחין לנו להקשות ונכללה מכלל כדי לעשות המנהג של כל השנה כולה אבל בעת שכל השנה מתפלל הביאנו פריך שפיר למה לי לעשות המנהג כשביל "חתה חוננתנו" ונכללה בהביאנו:

מפני שיכול לאומרה בשו"ת.

כדאמר [לקמן לח.] (עו"ג דף ח) שואל אדם צרכיו בשו"ת ושוקל לרבין כגון שיש לו שולה בתוך ביתו לו שלרין, שהרי מים להוץ מעין תפלה וכן שלחה, אבל שולה והבדלה ושאר כשמיס לשור שאינה מעין שו"ת. ונרחה שכל האומר "ברוך אתה ה' שו"ת" אחר שסייס דברי תחנונים מיוסד מגוסה כדאמרי' (מגילה דף יח:) "מכאן ואילך אשור לספר בשבחו של מקום" לעולר להוסיף ברכות על אלו ואפילו אס בח להתפלל שמונה עשרה, עוד - פעם - אחרת אשור שכולה כמוסיף על הברכות, הכי לאמר לעיל (דף כח:) ולותי שיתפלל אדם כל היום (ג) היינו דוקא שסקק התפלל אבל ודאי מוקמינן לעיל שפוסק לפי בחשבון ברכה כשמואל בפרק מי שמתן (שם) (מה) שנאית לעבוד שוגה בהן היינו להוליא רבים ידי חובתן (מה) שמתפלל בלחש היינו כדי להסדיר תפלתו כדמוקמינן בפרק בתרא דר"ה (דף לד:):

הה

ר' אליעזר אומר בהודאה. מקור לדבריו מן הכתוב: ויהי כאשר כלה משה לכתב את התורה האלה על ספר עד תמם: ונכללה. מן הכתוב: ויהי כאשר כלה משה לכתב את התורה האלה על ספר עד תמם: ומה תלמיד שלא שנה אלא דבר אחד מן התורה כתב הכתוב שיכלה ספרו, רבו שלמד תורה כולה על אחת כמה וכמה שיכלה ספרו. ומה תלמיד שלא שנה אלא דבר אחד מן התורה כתב הכתוב שיכלה ספרו, רבו שלמד תורה כולה על אחת כמה וכמה שיכלה ספרו.

הגהות הגר"א

[ה] פרס נקרא לתה תענית . ג"כ כי לתה טונה בכל מו' . גי' ריי"ף ורלב"ם ושיין במב"ם :

מן א ב מיי' פ"י מכל' תפלה הל' ג סמג עשין יט טוש"ע או"ח סי' קכיו סעיף ג :
מח ג ד ה מיי' פ"ג שם הל' ג ד סמג שם טוש"ע או"ח סימן קי סעיף ג :
מט ו מיי' פ"י שם הל' ח סמג שם טוש"ע או"ח סי' קיד סעיף ה : נ ז מיי' שם הלכה ף סמג שם טוש"ע או"ח סי' קיו סעיף ד : נא ח מיי' שם הל' יד סמג שם טוש"ע או"ח סימן רלד סעיף ג : נב ם מיי' שם הל' ף סמג שם טוש"ע או"ח סימן ק"ו סעיף ה :